

1974 Jun 24 ILO Genève

X1256 Konvensjon 139 om forebygging av og kontroll med yrkesrisiko som skyldes kreftfrembringende stoffer.

Convention no. 139 concerning Prevention and Control of Occupational Hazards caused by Carcinogenic Substances and Agents.

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-ninth Session on 5 June 1974, and

Noting the terms of the Radiation Protection Convention and Recommendation, 1960, and of the Benzene Convention and Recommendation, 1971, and

Considering that it is desirable to establish international standards concerning protection against carcinogenic substances or agents, and

Taking account of the relevant work of other international organizations, and in particular of the World Health Organization and the International Agency for Research on Cancer, with which the International Labour Organization collaborates, and

Having decided upon the adoption of certain proposals regarding control and prevention of occupational hazards caused by carcinogenic substances and agents, which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

Adopts this twenty-fourth day of June of the year one thousand nine hundred and seventyfour the following Convention, which may be cited as the Occupational Cancer Convention, 1974:

Article 1

1. Each Member which ratifies this Convention shall periodically determine the carcinogenic substances and agents to which occupational exposure shall be prohibited or made subject to authorization or control, and those to which other provisions of this Convention shall apply.

2. Exemptions from prohibition may only be granted by issue of a certificate specifying in each case the conditions to be met.

3. In making the determinations required by paragraph 1 of this Article, consideration shall be given to the latest information contained in the codes of practice or guides which may be established by the International Labour Office, as well as to inform from other competent bodies.

Article 2

1. Each Member which ratifies this Convention shall make every effort to have carcinogenic substances and agents to which workers may be exposed in the course of their work replaced by non-carcinogenic substances or agents or by less harmful substances or agents; in the choice of substitute substances or agents account shall be taken of their carcinogenic, toxic and other properties.

2. The number of workers exposed to carcinogenic substances or agents and the duration and degree of such exposure shall be reduced to the minimum compatible with safety.

Article 3

Each Member which ratifies this Convention shall prescribe the measures to be taken to protect workers against the risks of exposure to carcinogenic substances or agents and shall ensure the establishment of an appropriate system of records.

Article 4

Each Member which ratifies this Convention shall take steps so that workers who have been, are, or are likely to be exposed to carcinogenic substances or agents are provided with all the available information on the dangers involved and on the measures to be taken.

Article 5

Each Member which ratifies this Convention shall take measures to ensure that workers are provided with such medical examinations or biological or other tests or investigations during the period of employment and thereafter as are necessary to evaluate their exposure and supervise their state of health in relation to the occupational hazards.

Konvensjon nr. 139 om forebygging av og kontroll med yrkesrisiko som skyldes kreftfrembringende stoffer.

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse,

som av Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå er blitt samkalt i Genève, og som har trådt sammen til sin 59. sesjon den 5. juni 1974, og

som har merket seg reglene i Konvensjonen og Rekommandasjonen om vern for arbeidere mot strålefare, 1960, og i Konvensjonen og Rekommandasjonen om vern mot farer som skyldes benzen, 1971, som mener at det er ønskelig å vedta internasjonale normer til vern mot kreftfrembringende stoffer og

som tar i betraktning tilsvarende arbeid som utføres i andre internasjonale organisasjoner, spesielt i Verdens Helseorganisasjon og i Det internasjonale institutt for kreftforskning som Den internasjonale arbeidsorganisasjon samarbeider med, og

som har besluttet å vedta visse framlegg om kontroll og forebygging av yrkesrisiko som skyldes kreftfrembringende stoffer, punkt 5 på sesjonens dagsorden, og

som har bestemt at disse framlegg skal gis form av en internasjonal konvensjon,

vedtar i dag, 24. juni 1974 følgende konvensjon, som kan kalles Konvensjonen om yrkesframkalt kreft, 1974 (The Occupational Cancer Convention, 1974):

Artikkel 1

1. Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon skal med visse mellomrom fastsette hvilke kreftfrembringende stoffer det skal være forbudt å utsette noen for i yrkeslivet eller som skal være undergitt autorisasjon eller kontroll, og hvilke som skal omfattes av øvrige regler i denne konvensjon.

2. Unntak fra forbudet kan bare gis ved at det utstedes en autorisasjon der det i hvert enkelt tilfelle skal angis hvilke vilkår som skal oppfylles.

3. Når det fastsettes slike regler som nevnt i punkt 1, skal det tas i betraktning de seneste opplysninger som gis i de retningslinjer for praksis eller veiledninger som utarbeides av Det internasjonale arbeidsbyrå, så vel som til opplysninger fra andre kompetente organer.

Artikkel 2

1. Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon, skal anstrenge seg for å få erstattet kreftfrembringende stoffer som arbeidstakerne kan bli utsatt for i sitt yrke med ikke-kreftfrembringende stoffer eller med mindre skadelige stoffer; i valg av erstatningsstoffer skal det tas i betraktning deres kreftfrembringende, giftige og andre egenskaper.

2. Antallet av arbeidstakere som utsettes for kreftfrembringende stoffer og varigheten og graden av eksponeringen skal reduseres til det minimum som er forenlig med sikkerhet.

Artikkel 3

Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon skal fastsette tiltak for å verne arbeidstakere i forbindelse med risikoen for å bli utsatt for kreftfrembringende stoffer, og den skal sørge for at det blir opprettet en passende ordning for listeføring.

Artikkel 4

Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon skal ta skritt for å skaffe de arbeidstakere som har vært, er eller sannsynligvis vil bli utsatt for kreftfrembringende stoffer alle tilgjengelige opplysninger om de farer dette innebærer og om de forholdsregler som må tas.

Artikkel 5

Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon, skal ta forholdsregler for å sikre at arbeidstakerne blir medisinsk undersøkt eller at det blir foretatt biologiske eller andre prøver eller undersøkelser i løpet av sysselsettingsperioden og etter denne periode i den utstrekning det er nødvendig for å vurdere hvor eksponert de er og kontrollere helsestilstanden i forhold til yrkesrisikoen.

Article 6

Each Member which ratifies this Convention

- (a) shall, by laws or regulations or any other method consistent with national practice and conditions and in consultation with the most representative organisations of employers and workers concerned, take such steps as may be necessary to give effect to the provisions of this Convention;
- (b) shall, in accordance with national practice, specify the persons or bodies on whom the obligation of compliance with the provisions of this Convention rests;
- (c) undertakes to provide appropriate inspection services for the purpose of supervising the application of this Convention, or to satisfy itself that appropriate inspection is carried out.

Article 7

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 8

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 9

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 10

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention will come into force.

Article 11

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 12

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 13

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides —

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 9 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

Artikkel 6

Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon —

- (a) skal gjennom lover eller forskrifter eller på annen måte som er i samsvar med nasjonal praksis og nasjonale vilkår og i samarbeid med de mest representativt organisasjoner av vedkommende arbeidsgivere og arbeidstakere, ta slike skritt som måtte være nødvendige for å iverksette reglene i denne konvensjon;
- (b) skal i samsvar med nasjonal praksis fastsette hvilke personer eller organer som skal være pliktige til å rette seg etter reglene i denne konvensjon;
- (c) påtar seg å sørge for passende inspeksjonsorganer med sikte på å kontrollere gjennomføringen av reglene i konvensjonen, eller forsikre seg om at passende inspeksjon blir utført.

Artikkel 7

De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal oversendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Artikkel 8

1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som har fått registrert sine ratifikasjoner hos Generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dag da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos Generaldirektøren.

3. Deretter skal denne konvensjon tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter den dag da dens ratifikasjon er blitt registrert.

Artikkel 9

1. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, kan når 10 år er gått fra den dag da konvensjonen trådte i kraft oppsi den, ved å sende melding, om dette til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsiing treer ikke i kraft før ett år etter at den er blitt registrert.

2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, og som ikke innen et år etter utgangen av den 10-års-periode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsiingsrett som er fastsatt i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi denne konvensjon ved utgangen av hver 10-års-periode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

Artikkel 10

1. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemsstater av Den internasjonale arbeidsorganisasjon om registreringer av alle ratifikasjoner og oppsiinger som er sendt ham av Organisasjonens medlemsstater.

2. Når Generaldirektøren underretter medlemsstatene i Organisasjonen om registreringer av den annen ratifikasjon som er sendt ham, skal han henlede medlemsstatenes oppmerksomhet på den dag da konvensjonen vil tre i kraft.

Artikkel 11

Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal sende Generalsekretæren for De forente nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsiinger som registreres av ham etter reglene i de foregående artikler, for at de kan bli registrert i samsvar med artikkel 102 i De Forente Nasjoners pakt.

Artikkel 12

Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå skal når det finner det nødvendig, legge fram for Arbeidskonferansen en melding om hvordan denne konvensjon har virket og undersøke om det er ønskelig å sette på Konferansens dagsorden spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen.

Artikkel 13

1. Dersom Konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon, skal —

- (a) en medlemsstats ratifikasjon av den nye reviderende konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsiing av denne konvensjon uten omsyn til reglene i artikkel 9 ovenfor, forutsatt at den nye reviderende konvensjon er trådt i kraft,
- (b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene fra den dag da den nye reviderende konvensjon treer i kraft.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 14

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Recommendation no. 147 concerning Prevention and Control of Occupational Hazards caused by Carcinogenic Substances and Agents.

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-ninth Session on 5 June 1974, and

Noting the terms of the Radiation Protection Convention and Recommendation, 1960, and of the Benzene Convention and Recommendation, 1971, and

Considering that it is desirable to establish international standards concerning protection against carcinogenic substances or agents, and

Taking account of the relevant work of other international organizations, and in particular of the World Health Organization and the International Agency for Research on Cancer, with which the International Labour Organization collaborates, and

Having decided upon the adoption of certain proposals regarding control and prevention of occupational hazards caused by carcinogenic substances and agents, which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation,

Adopts this twenty-fourth day of June of the year one thousand nine hundred and seventyfour the following Recommendation, which may be cited as the Occupational Cancer Recommendation, 1974:

I. General provisions

1. Every effort should be made to replace carcinogenic substances and agents to which workers may be exposed in the course of their work by non-carcinogenic substances or agents or by less harmful substances or agents; in the choice of substitute substances or agents account should be taken of their carcinogenic, toxic and other properties.

2. The number of workers exposed to carcinogenic substances or agents and the duration and degree of such exposure should be reduced to the minimum compatible with safety.

3. (1) The competent authority should prescribe the measures to be taken to protect workers against the risks of exposure to carcinogenic substances or agents.

(2) The competent authority should keep the measures prescribed up to date, taking into account the codes of practices or guides which may be established by the International Labour Office and the conclusions of meetings of experts which may be convened by the International Labour Office, as well as information from other competent bodies.

4. (1) Employers should make every effort to use work processes which do not cause the formation, and particularly the emission in the working environment, of carcinogenic substances or agents, as main products, intermediates, by-products, waste products or otherwise.

(2) Where complete elimination of a carcinogenic substance or agent is not possible, employers should use all appropriate measures, in consultation with the workers and their organizations and in the light of advice from competent sources, including occupational health services, to eliminate exposure or reduce it to a minimum in terms of numbers exposed, duration of exposure and degree of exposure.

(3) In cases to be determined by the competent authority, the employer should make arrangements for the systematic surveillance of the duration and degree of exposure to carcinogenic substances or agents in the working environment.

(4) Where carcinogenic substances or agents are transported or stored, all appropriate measures should be taken to prevent leakage or contamination.

5. Workers and others involved in occupational situations in which the risk of exposure to carcinogenic substances or agents may occur should conform to the safety procedures laid down and make proper use of all equipment furnished for their protection or the protection of others.

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold, for de medlemsstater som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderende konvensjon.

Artikkel 14

De engelske og franske versjoner av denne konvensjons tekst har samme gyldighet.

Rekommandasjon nr. 147 om forebygging av og kontroll med yrkesrisiko som skyldes kreftframbringende stoffer.

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse, som av Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i Genève, og som har trådt sammen til sin 59. sesjon den 5. juni 1974, og

som har merket seg reglene i Konvensjonen og Rekommandasjonen om vern for arbeidere mot strålefare, 1960, og Konvensjonen og Rekommandasjonen om vern mot farer som skyldes benzen, 1971, som mener at det er ønskelig å vedta internasjonale normer til vern mot kreftframbringende stoffer og

som tar i betraktning tilsvarende arbeid som utføres i andre internasjonale organisasjoner, spesielt i Verdens Helseorganisasjon og i Det internasjonale institutt for kreftforskning, som Den internasjonale arbeidsorganisasjon samarbeider med, og

som har besluttet å vedta visse framlegg om kontroll og forebygging av yrkesrisiko som skyldes kreftframbringende stoffer, punkt 5 på sesjonens dagsorden, og

som har bestemt at disse framlegg skal gis form av en rekommandasjon,

vedtar i dag, 24. juni 1974 følgende rekommandasjon, som kan kalles Rekommandasjonen om yrkesframkalt kreft, 1974 (the Occupational Cancer Recommendation, 1974):

I. Alminnelige regler

1. Det bør gjøres enhver anstrengelse for å erstatte kreftframbringende stoffer som arbeidstakerne kan bli utsatt for i sitt yrke med ikke-kreftframbringende stoffer eller med mindre skadelige stoffer; i valg av erstatningsstoffer bør deres kreftframbringende, giftige og andre egenskaper tas i betraktning.

2. Antallet av arbeidstakere som utsettes for kreftframbringende stoffer og varigheten og graden av eksponeringen bør reduseres til det minimum som er forenlig med sikkerhets hensyn.

3. (1) Vedkommende myndighet bør fastsette forholdsregler som skal tas for å verne arbeidstakerne i forbindelse med risiko for å bli utsatt for kreftframbringende stoffer.

(2) Vedkommende myndighet bør holde de fastsatte forholdsregler a jour og herunder ta i betraktning de retningslinjer for praksis eller veiledninger som utarbeides av Det internasjonale arbeidsbyrå, eller til konklusjoner fra ekspertmøter som sammenkalles av Det internasjonale arbeidsbyrå, så vel som til opplysninger fra andre kompetente organer.

4. (1) Arbeidsgiverne bør gjøre enhver anstrengelse for å ta i bruk arbeidsprosesser som ikke forårsaker dannelse av, og spesielt ikke spredning i arbeidsmiljøet, av kreftframbringende stoffer som hovedprodukter, stoffer oppstått under produksjonsprosessen, biprodukter, avfallsprodukter eller på annen måte.

(2) Når det ikke er mulig helt å utelukke bruken av et kreftframbringende stoff, bør arbeidsgiverne ta i bruk alle hovelige forholdsregler, i samarbeid med arbeidstakerne og deres organisasjoner og i lys av rådgivning fra kompetente kilder, herunder yrkeshelse-tjenesten, for å fjerne eksponeringen eller redusere den til et minimum når det gjelder antall personer som blir eksponert og varigheten og graden av eksponering.

(3) I tilfelle fastsett av vedkommende myndighet bør arbeidsgiverne gjøre de nødvendige tiltak for systematisk overvåking med varigheten og graden av eksponering overfor kreftframbringende stoffer i arbeidsmiljøet.

(4) Der kreftframbringende stoffer blir transportert eller lagret, bør det tas alle hovelige forholdsregler for å hindre lekkasje eller forurensning.

(5) Arbeidstakere og andre som tar del i en yrkesvirksomhet der det kan oppstå fare for å bli utsatt for kreftframbringende stoffer, bør rette seg etter de sikkerhetsforskrifter som blir fastsatt, og gjøre forsvarlig bruk av alt utstyr som blir stilt til rådighet til vern for dem selv eller andre.

II. Preventive measures

6. The competent authority should periodically determine the carcinogenic substances and agents to which occupational exposure should be prohibited or made subject to authorization or control, and those to which other provisions of this Recommendation apply.

7. In making such determinations the competent authority should give consideration to the latest information contained in the codes of practice or guides which may be established by the International Labour Office, and in the conclusions of meetings of experts which may be convened by the International Labour Office, as well as to information from other competent bodies.

8. The competent authority may permit exemptions from prohibition by issue of a certificate specifying in each case —

- (a) the technical, hygiene and personal protection measures to be applied;
- (b) the medical supervision or other tests or investigations to be carried out;
- (c) the records to be maintained; and
- (d) the professional qualifications required of those dealing with the supervision of exposure to the substance or agent in question.

9. (1) For substances and agents subject to authorization or control, the competent authority should —

- (a) secure the necessary advice, particularly as regards the existence of substitute products or methods and the technical, hygiene and personal protection measures to be applied, as well as the medical supervision or other tests or investigations to be carried out before, during and after assignment to work involving exposure to the substances or agents in question;
- (b) require the institution of such measures as are appropriate.

(2) The competent authority should further establish the criteria for determining the degree of exposure to the substances or agents in question, and where appropriate should specify levels as indicators for surveillance of the working environment in connection with the technical preventive measures required.

10. The competent authority should keep the determination of carcinogenic substances and agents made in pursuance of this Part of this Recommendation up to date.

III. Supervision of health of workers

11. Provision should be made, by laws or regulations or any other method consistent with national practice and conditions, for all workers assigned to work involving exposure to specified carcinogenic substances or agents to undergo as appropriate:

- (a) a pre-assignment medical examination;
- (b) periodic medical examinations at suitable intervals;
- (c) biological or other tests and investigations which may be necessary to evaluate their exposure and supervise their state of health in relation to the occupational hazards.

12. The competent authority should ensure that provision is made for appropriate medical examinations or biological or other tests or investigations to continue to be available to the worker after cessation of the assignment referred to in Paragraph 11 of this Recommendation.

13. The examinations, tests and investigations provided for in Paragraph 11 and 12 of this Recommendation should be carried out as far as possible in working hours and should be free of cost to the workers.

14. If as the result of any action taken in pursuance of this Recommendation it is inadvisable to subject a worker to further exposure to carcinogenic substances or agents in that worker's normal employment, every reasonable effort should be made to provide such a worker with suitable alternative employment.

15. (1) The competent authority should establish and maintain, where practicable and as soon as possible, in association with individual employers and representatives of workers, a system for the prevention and control of occupational cancer including —

- (a) the institution, maintenance, preservation and transfer of records; and
- (b) exchange of information.

(2) In establishing such a system of records and exchange of information, account should be taken of the assistance which may be provided by international and national organisations, including organizations of employers and workers, and by individual employers.

II. Forebyggende tiltak

6. Vedkommende myndighet bør med faste mellomrom fastsette hvilke kreftframbringende stoffer det skal være forbudt å utsette noen for i yrkeslivet eller som skal være undergitt autorisasjon eller kontroll, og hvilke som skal omfattes av de andre reglene i denne konvensjon.

7. Når det fastsettes slike regler, bør vedkommende myndighet ta i betraktning de nyeste opplysninger som finnes i de retningslinjer for praksis eller vegledninger som utarbeides av Det internasjonale arbeidsbyrå, eller til konklusjoner fra ekspertmøter som sammenkalles av Det internasjonale arbeidsbyrå så vel som opplysninger fra andre kompetente organer.

8. Vedkommende myndighet kan tillate unntak fra forbud ved å utstede autorisasjon som i hvert enkelt tilfelle angir —

- (a) de tekniske, hygieniske og personlige verneiltak som skal iverksettes;
- (b) den medisinske kontroll eller andre prøver eller undersøkelser som skal utføres;
- (c) de lister som skal føres; og
- (d) de yrkesmessige krav som skal stilles til dem som har ansvar for kontrollen med det stoff det gjelder.

9. (1) For stoffer undergitt autorisasjons- eller kontrollplikt, bør vedkommende myndighet —

- (a) sikre den nødvendige rådgivning, spesielt når det gjelder å finne erstatingsprodukter eller — metoder og de tekniske, hygieniske og personlige verneiltak som skal iverksettes, så vel som den medisinske kontroll og andre prøver eller undersøkelser som skal utføres, før, under og etter utpeking til arbeid som innebærer eksponering overfor de stoffer det gjelder;
- (b) kreve iverksettning av de tiltak som er høvelige.

(2) Vedkommende myndighet bør videre fastsette kriterier for å fastslå graden av eksponering overfor de stoffer det gjelder, og der det høver, bør det angis nivåer som indikatorer for overvåking av arbeidsmiljøet i tilknytning til de tekniske forebyggende tiltak som kreves.

10. Vedkommende myndighet bør sørge for stadig ajourføring av de avgjerder som blir tatt, i samsvar med denne del av rekommendasjonen, om de kreftframbringende stoffer.

III. Kontroll med arbeidstakernes helse

11. Ved lover eller forskrifter eller på annen måte som er i samsvar med nasjonal praksis og nasjonale forhold, bør det sørges for at alle arbeidstakere som settes til arbeid som medfører eksponering overfor nærmere angitte kreftframbringende stoffer ettersom det høver underkastes —

- (a) medisinske undersøkelser før de settes til arbeidet;
- (b) periodiske medisinske undersøkelser med passende mellomrom;
- (c) biologiske eller andre prøver og undersøkelser som kan være nødvendige for å vurdere deres eksponering og kontrollere helse-tilstanden i forhold til yrkesrisikoen.

12. Vedkommende myndighet bør sørge for at det ordnes med at arbeidstakerne fortsatt får adgang til høvelige medisinske undersøkelser eller biologiske eller andre prøver eller undersøkelser etter avslutningen av arbeid som nevnt i punkt 11 i denne rekommendasjonen.

13. Medisinske undersøkelser, prøver og andre undersøkelser som nevnt i punktene 11 og 12 i denne rekommendasjonen bør så vidt mulig utføres i arbeidstiden og bør være gratis for arbeidstakerne.

14. Dersom det som en følge av tiltak som blir gjort i samsvar med denne rekommendasjonen ikke er tilrådelig fortsatt å utsette en arbeidstaker for kreftframbringende stoffer i arbeidstakerens vanlige arbeid, bør alle rimelige anstrelser gjøres for å skaffe arbeidstakeren annet høvelig arbeid.

15. (1) Vedkommende myndighet bør snarest mulig og der det er praktisk mulig, i samarbeid med de enkelte arbeidsgivere og med representanter for arbeidstakerne innføre et vedlikeholdt et system for forebygging av og kontroll med yrkesframkalt kreft som omfatter —

- (a) innføring, vedlikehold, oppbevaring og overføring av lister; og
- (b) utveksling av opplysninger.

(2) Når det innføres et slikt system for listeføring og utveksling av opplysninger, bør det tas hensyn til den hjelp som kan ytes fra internasjonale og nasjonale organisasjoner, herunder arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjoner og fra de enkelte arbeidsgivere.

(3) In the case of closure of an undertaking, records and information held in compliance with this Paragraph should be dealt with in accordance with the directions of the competent authority.

(4) In any country in which the competent authority does not establish such a system of records and information, the employer, in consultation with representatives of workers, should make every effort to attain the objectives of this Paragraph.

IV. Information and education

16. (1) The competent authority should promote epidemiological and other studies and collect and disseminate information relevant to occupational cancer risks, with the assistance as appropriate of international and national organizations, including organizations of employers and workers.

(2) It should endeavour to establish the criteria for determining the carcinogenicity of substances and agents.

17. The competent authority should draw up suitable educational guides for both employers and workers on substances and agents liable to give rise to occupational cancer.

18. Employers should seek information, especially from the competent authority, on carcinogenic hazards which may arise with regard to any substance or agent introduced or to be introduced into the undertaking; when a carcinogenic potential is suspected, they should decide in consultation with the competent authority on the additional studies to be carried out.

19. Employers should ensure that in the case of any substance or agent which is carcinogenic there is at the workplace an appropriate indication to any worker who may be liable to exposure of the danger which may arise.

20. Employers should instruct their workers before assignment and regularly thereafter, as well as on introduction of a new carcinogenic substance or agent, on the dangers of exposure to carcinogenic substances and agents and on the measures to be taken.

21. Employers' and workers' organizations should take positive action to carry out programmes of information and education with regard to the hazards of occupational cancer, and should encourage their members to participate fully in programmes of prevention and control.

V. Measures of application

22. Each Member should —

(a) by laws or regulations or any other method consistent with national practice and conditions, take such steps, including the provision of appropriate penalties, as may be necessary to give effect to the provisions of this Recommendation;

(b) in accordance with national practice, specify the bodies or persons on whom the obligation of compliance with the provisions of this Recommendation rests;

(c) provide appropriate inspection services for the purpose of supervising the application of the provisions of this Recommendation, or satisfy itself that appropriate inspection is carried out.

23. In applying the provisions of this Recommendation, the competent authority should consult with the most representative organizations of employers and workers concerned.

(3) Dersom en bedrift blir nedlagt, bør de lister som føres og de opplysninger som innsamlles på grunnlag av dette punkt, behandles i samsvar med de forskrifter vedkommende myndighet fastsetter om dette.

(4) Dersom vedkommende myndighet i et land ikke innfører et slikt system med lister og opplysninger, bør arbeidsgiveren i samråd med arbeidstakerenes representanter gjøre enhver anstrengelse for å gjennomføre reglene i dette punkt.

IV. Informasjon og opplæring

16. (1) Vedkommende myndighet bør fremme epidemiologiske og andre undersøkelser og samle og distribuere informasjon om risiko for yrkesframkalt kreft, med høvelig hjelp fra internasjonale og nasjonale organisasjoner, herunder arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjoner.

(2) Den bør søke å fastsette kriterier for å fastslå de kreftframkallende egenskaper i disse stoffer.

17. Vedkommende myndighet bør utforme høvelige opplysende håndbøker for både arbeidsgivere og arbeidstakere om de stoffer som kan forårsake yrkesframkalt kreft.

18. Arbeidsgivere bør søke opplysninger, spesielt hos vedkommende myndighet, om kreftframbringende risiko som kan oppstå med hensyn til et stoff som bedriften tar i bruk eller overveier å ta i bruk; når det er mistanke om kreftframbringende egenskaper, bør de fastsette i samråd med vedkommende myndighet hvorvidt ytterligere undersøkelser bør foretas.

19. Arbeidsgivere bør sørge for at det i ethvert tilfelle der et kreftframbringende stoff brukes, finnes et høvelig varsel på arbeidsplassen for enhver arbeidstaker som kan bli utsatt for fare som måtte oppstå.

20. Arbeidsgivere bør instruere sine arbeidstakere for de settes til arbeidet og med faste mellomrom etterpå, så vel som når et nytt kreftframbringende stoff tas i bruk, om faren ved å bli utsatt for kreftframbringende stoffer og om de forholdsregler som må tas.

21. Arbeidsgivernes og arbeidstakernes organisasjoner bør sette i verk positive tiltak med sikte på informasjon og opplæring om risikoen for yrkesframkalt kreft, og de bør oppmuntre sine medlemmer til å delta fullt ut i forebyggende og kontrollmessige ordninger.

V. Gjennomføringstiltak

22. Enhver medlemsstat bør —

(a) ved lov eller forskrifter eller på annen måte som er i samsvar med nasjonal praksis og nasjonale forhold, ta de nødvendige skritt, herunder strafferettslige reaksjoner, for å setta i verk reglene i rekommendasjonen;

(b) i samsvar med nasjonal praksis angi de organer eller personer som skal være pliktige til å rette seg etter reglene i rekommendasjonen;

(c) sørge for tilstrekkelig inspeksjonstjeneste med sikte på å overvåke gjennomføringen av reglene i rekommendasjonen, eller forsikre seg om at tilstrekkelig inspeksjon blir utført.

23. Når det gjelder gjennomføringen av reglene i denne rekommendasjon, bør vedkommende myndighet samrå seg med de mest representative organisasjoner av vedkommende arbeidsgivere og arbeidstakere.